

ת"פ (ירושלים) 46221-08-23 - מדינת ישראל נ' דיא עמירה

ת"פ (ירושלים) 46221-08-23 - מדינת ישראל נ' דיא עמירה מחוזי ירושלים

ת"פ (ירושלים) 46221-08-23

מדינת ישראל

נגד

דיא עמירה

בית המשפט המחוזי בירושלים

[31.10.2024]

כבוד השופטת דנה כהן-לקח

ע"י ב"כ עו"ד סלי נצר (פמ"י)

ע"י ב"כ עו"ד עמיר קמחי

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בארבע עבירות כדלקמן: עבירה אחת של סחר בסמים לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים או: הפקודה); שתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א) ו-7(ג) לפקודה; ועבירה אחת של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).
2. כתב האישום המתוקן שבעובדותיו הודה הנאשם, מחזיק חלק כללי ושני אישומים: בהתאם לחלק הכללי, במועדים הרלוונטיים פעל הסוכן נ.פ. 886/22 בשליחות משטרת ישראל כחלק ממאבקה בהפצת סמים מסוכנים (להלן: הסוכן המשטרה או: הסוכן). הסוכן הכיר אחר בשם מוחמד מנאצרה (להלן: מוחמד) בידעו כי יש לו גישה לסמים. במסגרת פעילותו, הסוכן רכש סמים מסוכנים בתמורה לסכומי כסף, וזאת במסגרת עסקאות שתואמו מראש ובוצעו עם הנאשם כמפורט להלן.

בהתאם לאישום הראשון, ביום 4.4.2023 מוחמד שלח לסוכן את תמונתו עם כיתוב של חג שמח. באותו היום בשעה 17:21, הסוכן התקשר למוחמד וביקש לרכוש כמות דומה לזו שרכש. מוחמד הציע לסוכן לעשות עסקה גדולה ולרכוש כמות של 200-300 גרם סם מסוג קוקאין. במהלך השיחה, סוכם שהסוכן ירכוש 100 גרם קוקאין בתמורה ל-230 ₪ לגרם. במועד שלא ידוע למאשימה, עובר ליום 9.4.2023 בשעה 09:55, מוחמד קיבל מהנאשם שני גושים של קוקאין, כשכל אחד מהם במשקל של 50 גרם (סה"כ 100 גרם; להלן: הסמים). בהמשך לכך, ביום 9.4.2023 בשעה 09:55 הסוכן הגיע לתחנת דלק וחנה בסמוך לרכבו של מוחמד שהמתין במקום. מוחמד העביר לידי הסוכן 50 גרם מהסמים בשקית נייר, ובתמורה הסוכן העביר למוחמד 23,500 ₪ עבור הסמים (להלן: התמורה) וכן העביר לו 1,500 ₪ עבור התיווך. לאחר העסקה, מוחמד הציע לסוכן כי בפעם הבאה ירכוש כמות גדולה יותר. משם מוחמד נסע לעיר רמלה, והעביר את התמורה לידי הנאשם. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן (לגבי 50 גרם קוקאין), ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (לגבי 50 גרם קוקאין הנוותרים). בהתאם לאישום השני, במהלך תקופה שאורכה לא ידוע למאשימה, לפני יום 8.8.2023 בשעה 09:00, הנאשם החזיק בדירתו בעיר רמלה שתי שקיות ובהן סמים מסוג קוקאין: שקית אחת הכילה 19.58 גרם קוקאין, ושקית שנייה הכילה 19.03 גרם קוקאין (להלן: שקיות הקוקאין). בנוסף, הנאשם החזיק אריזה המכילה חומר צמחי בתפוזת של סם מסוג קנבוס במשקל 165.98 גרם. ביום 8.8.2023 בשעה 09:00, הגיעו שוטרים לדירתו האמורה של הנאשם, כשהשוטר בר עמד בזמן זה בחניית הבניין. לאחר זמן מה, הנאשם השליך מחלון הדירה בקומה ה-20 את שקיות הקוקאין שפגעו ברצפה במרחק של כ-4 מטרים מהשוטר בר. בגין אישום זה, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובעבירה של שיבוש מהלכי משפט.

3. הצדדים הסכימו כי הנאשם יוכרז כסוחר סמים וכן הסכימו על פרטי רכוש שיחולטו עליהם יפורט בהמשך הדברים. מעבר לכך, הצדדים לא באו להסכמות עונשיות, וכל צד נותר חופשי בטיעונו לעונש. יוער כי הנאשם לא עתר להגשת תסקיר בעניינו על אף הזדמנות שניתנה לו לכך (פרוטוקול מיום 23.5.2024, סוף עמ' 17).

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה טענה למתחם עונש הולם שנע מ-36 עד 60 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות עניינו של הנאשם, המאשימה עתרה להשית עליו עונש של 42 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי ופסילת רישיון נהיגה.

5. מנגד, הסנגור טען למתחם עונש הולם שנע מ-15 עד 28 חודשי מאסר בפועל. בנסיבות העניין, הסנגור עתר לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל. הסנגור הוסיף ועתר להסתפק בקנס כספי ששיעורו מופחת נוכח קשיים כלכליים של משפחת הנאשם, ונוכח חילוט פרטי רכוש כמוסכם בין הצדדים. בנוסף, הסנגור ביקש להימנע מפסילת רישיון נהיגה.

יוער כי שני הצדדים תמכו את טיעוניהם לעונש באסמכתאות מן הפסיקה אליהן אתיחס בהמשך דבריי. ריבוי עבירות

6. כמו באי כוח הצדדים, אף אני סבורה כי נוכח הזיקה ההדוקה בין ארבע העבירות בהן הורשע הנאשם, יש לראות בהן בגדר אירוע אחד לצורך קביעת מתחם עונש הולם לפי סעיף 40(א) לחוק העונשין. בד בבד אציין כי במסגרת קביעתו של מתחם העונש ההולם לאירוע בכללותו, יהיה מקום ליתן משקל לעובדה שהנאשם הורשע בריבוי עבירות כמפורט בכתב האישום המתוקן.

מתחם העונש ההולם

7. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים המוגנים שנפגעו ובמידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנהוגה.

8. הערכים החברתיים המונחים בבסיס העבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, עניינם בהגנה על חוסנה של החברה מפני פגיעות הנגרמות משימוש בסמים, הן לאוכלוסיית המשתמשים עצמם והן לציבור בכללותו. בתי המשפט עמדו בפסיקותיהם על ההכרח לעצור את התפשטות נגע הסמים בחברה, בין היתר על-ידי השתת ענישה מחמירה על הנוטלים חלק במערך הפצת הסמים למען רווח כספי. אשר לעבירה של שיבוש מהלכי משפט, הערכים המוגנים במסגרתה הם שמירה על תקינותם של הליכי חקירה ומשפט לצורך חקר האמת ואכיפת שלטון החוק.

9. נסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם שלפניי פורטו בפס' 2 לעיל. לקולא, ניתן להצביע על נסיבות הביצוע כדלקמן: (א) במסגרת האישום הראשון, מוחמד (ולא הנאשם) הוא שעמד בקשר ישיר עם הסוכן המשטרתי לצורך ביצוע עסקת הסחר בסם. (ב) ההצעה לסוכן המשטרתי לרכוש בפעם הבאה כמות סם גדולה יותר, באה מפיו של מוחמד ולא של הנאשם. (ג) הסמים נתפסו על-ידי המשטרה כך שהנזק הפוטנציאלי לא התממש לכדי נזק אקטואלי (הגם שתוצאה זו הושגה בזכות משטרת ישראל ולא בזכות הנאשם).

לחומרא, ניתן להצביע על נסיבות הביצוע הבאות: (א) הנאשם סחר ב-50 גרם קוקאין באישום הראשון; הוא החזיק שלא לצריכה עצמית בכמות כוללת נוספת של כ-90 גרם קוקאין בשני האישומים יחדיו; וכן החזיק שלא לצריכה עצמית כ-166 גרם קנבוס באישום השני. בין שני האישומים בהם הורשע הנאשם, ישנו פער זמנים של כ-4 חודשים. מכאן שאין מדובר במעידה חד פעמית של הנאשם בביצוע עבירות סמים. (ב) קוקאין נחשב מן הסמים הקשים. כמות הקוקאין בה הנאשם סחר והחזיק שלא לצריכה עצמית, אינה מבוטלת. נתון זה ביחד עם העובדה שהנאשם הוסיף והחזיק שלא לצריכה עצמית בסם מסוג נוסף (קנבוס), עשויים להצביע על עומק מעורבותו של הנאשם בעולם הסמים. (ג) מבחינת החלק היחסי של הנאשם בביצוע עבירת הסחר בסמים באישום הראשון - אמנם מוחמד היה בקשר ישיר עם הסוכן וביצע את עסקת מכר הקוקאין מולו. עם זאת, מי שסיפק את הקוקאין למוחמד כדי למוכרו לסוכן, ומי שקיבל את מלוא התמורה לכיסו בעקבות מכירת הסם (23,500 ₪), היה הנאשם שלפניי. העובדה שמוחמד שלשל לכיסו 1,500 ₪ דמי התיווך, תומכת בכך שעסקת מכר הקוקאין בוצעה על-ידי מוחמד עבור הנאשם. כל אלה עשויים ללמד על מעמדו של הנאשם בשרשרת הפצת הסם, כמי שסיפק את הסם שנסחר באמצעות אחר (מוחמד), וכמי שקיבל את התמורה הכספית בעד הסם. משכך, אני סבורה כי הגם שמוחמד היה המבצע הישיר של עסקת הסחר בסם מול הסוכן המשטרתי, הרי גם הנאשם שלפניי תרם באופן משמעותי לביצוע עבירת הסחר הנדונה. (ד) במסגרת האישום השני - כשהנאשם הבחין בשוטרים שהגיעו לדירתו, הוא השליך את שתי שקיות הקוקאין מחלון הדירה בכוונה לשבש הליכי משפט בדרך של העלמת ראיות, באופן שעשוי להצביע על העדר מורא מפני גורמי אכיפת החוק.

10. אשר לענישה הנוהגת - העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של סחר בסמים ובגין עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית הוא מאסר 20 שנים. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של שיבוש מהלכי משפט הוא מאסר 3 שנים.

ההלכה הפסוקה עמדה פעם אחר פעם על כך שיש לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה ומשמעותית בגין עבירות סמים, וזאת כמשקל-נגד לפיתוי הטמון בעשיית רווח כלכלי גבוה בעטין. על רקע זה נפסק כי ככלל, בעבירות סמים יש להעדיף את האינטרס הציבורי בענישה מרתיעה ומשמעותית, על פני שיקולים אישיים של העבריין.

בהמשך לכך, שני הצדדים הפנו בטיעוניהם לעונש לאסמכתאות מן הפסיקה ביחס לענישה הנוהגת בגין עבירת סחר בסם מסוג קוקאין. להלן אתיחס להפניות העיקריות בטיעוני הצדדים:

(-) המאשימה הפנתה בטיעוניה למספר גזרי דין במסגרתם נקבע מתחם עונש הולם שנע מ-30 עד 60 חודשי מאסר בפועל, וזאת בגין עבירה בודדת של סחר בקוקאין במשקל של 45-50 גרם תמורת סך שעלה על 20,000 ₪ (ראו למשל: ת"פ (מחוזי ת"א) 73652-01-18 מדינת ישראל נ' מכאוי, פס' 13-14 (12.8.2021); ת"פ (מחוזי ת"א) 35274-02-19 מדינת ישראל נ' נדאף, פס' 5-6 (10.2.2020) וההפניות שם).

(-) בהמשך לכך, ניתן להפנות לע"פ 1987/15 דורי נ' מדינת ישראל (17.8.2015), שם נדון עניינו של מי שמכר לסוכן באמצעות אחר קוקאין במשקל של 50 גרם תמורת סך של 19,000 ₪. בית המשפט המחוזי מרכז קבע מתחם עונש הולם בגין כך שנע מ-24 עד 44 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם באותה פרשה - שהיה נעדר עבר פלילי - 26 חודשים לצד עונשים נוספים. ערעור הנאשם נדחה, ובית המשפט העליון ציין כי המתחם והעונש אינם חורגים לחומרה מן הראוי, וזאת בין היתר בהתחשב בסוג הסם ובכמותו.

(-) הסנגור הפנה לת"פ (מחוזי י-ם) 46099-08-23 מדינת ישראל נ' סקרה (24.6.2024) שם נגזר עונש של 44 חודשי מאסר בפועל, וזאת בגין הרשעה בשתי עבירות של סחר בקוקאין במשקל כולל של קרוב ל-180 גרם. דא עקא, גזר הדין באותה פרשה ניתן בהתאם להסדר טיעון סגור לעונש שנבע מקשיים ראייתיים, תוך שבית המשפט ציין כי העונש הסגור עליו הסכימו הצדדים באותו מקרה נוטה לקולא. ודוק, לא ניתן ללמוד על הענישה הנוהגת מאותו גזר דין לעניינו, בשים לב לכך שבמקרה הנוכחי אין הסכמה עונשית בין הצדדים, תוך שהקשיים הראייתיים גולמו בתיקונים משמעותיים שהוכנסו לכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים.

(-) הסנגור הוסיף והפנה לת"פ (מחוזי י-ם) 45055-01-22 מדינת ישראל נ' כהן (15.5.2023), שם נדון עניינו של מי שהורשע בשתי עבירות של סחר בסם ובעבירה אחת של תיווך בסם, וזאת בסם מסוג קוקאין במשקל כולל של 150 גרם. בגין כך נקבע מתחם עונש הולם כולל שנע מ-28 עד 58 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם באותה פרשה, שהיה בעל הרשעות קודמות ממין העניין, נגזרו 36 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסרים מותנים בחופף באופן מלא). הסנגור טען לפני כי במקרה הנוכחי המתחם צריך להיות נמוך יותר, שכן מרשו הורשע בעבירת סחר אחת בלבד בקוקאין במשקל של 50 גרם. בהתייחס לטענה זו אזכיר כי הנאשם שלפני הורשע לא רק בסחר ב-50 גרם קוקאין, אלא גם בשתי עבירות של החזקה שלא לצריכה עצמית של 90 גרם קוקאין ושל כ-166 גרם קנבוס, וכן בעבירה של שיבוש מהלכי משפט. ברי כי ההרשעה בעבירות נוספות אלה, צריכה להילקח בחשבון במסגרת קביעתו של מתחם העונש ההולם.

11. למען שלמות הדברים אעיר כי מוחמד - שכאמור היה שותפו של הנאשם לאישום הראשון - הורשע לפי הודאתו בשורת עבירות עליהן אעמוד בהמשך הדברים. במסגרת גזר דינו של מוחמד, נקבע מתחם עונש הולם שנע מ-48 עד 72 חודשי מאסר בפועל וזאת בגין שתי עבירות של סחר בסמים מסוג קוקאין במשקל כולל של כ-345 גרם, אותן ביצע מוחמד מול הסוכן המשטרתי בעת ששהה באופן בלתי חוקי בישראל (ראו: ת"פ (מחוזי ים) 46267-08-23 מדינת ישראל נ' מנאצרה, פס' 62 (10.9.2024) מפי כב' השופט מ' כדורי). מן הראוי שמתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם שלפניי יהיה נמוך מהמתחם הנ"ל שנקבע בעניינו של מוחמד. כך, שכן הכמות הכוללת של סם הקוקאין בו סחר מוחמד (כ-345 גרם), גבוהה מהכמות הכוללת של קוקאין בעניינו של הנאשם שלפניי (כ-140 גרם קוקאין שמתוכם הנאשם סחר ב-50 גרם קוקאין והחזיק ב-90 גרם קוקאין נוספים, כשלכך מתווספת החזקה שלא לצריכה עצמית של כ-166 גרם קנבוס). זאת ועוד; מוחמד ביצע את עבירות הסמים בהיותו שוהה בלתי חוקי בישראל, נתון שאינו מתקיים בנאשם שלפניי. בהתחשב בכל אלה, נראה כי גם המאשימה הסכימה שראוי כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם שלפניי, יהיה מקל מזה שנקבע בעניינו של מוחמד (כך, שהרי המאשימה עתרה במקרה הנוכחי למתחם שנע מ-36 עד 60 חודשי מאסר בפועל, בעוד המתחם שנקבע בעניינו של מוחמד נע כאמור מ-48 עד 72 חודשי מאסר בפועל). בד בבד, בהתייחס לעמדת הסנגור שטען למתחם שנע מ-15 עד 28 חודשי מאסר בפועל, אציין כי אינני סבורה שהמתחם הכולל בעניינו של הנאשם שלפניי ראוי שיהיה פחות ממחצית המתחם שנקבע בגין שתי עבירות הסחר בסמים בהן הורשע מוחמד. זאת, נוכח חלקו המשמעותי של הנאשם בעבירת הסחר בסם באישום הראשון כמוסבר בפס' 9 לדבריי לעיל, כאשר לכך מתווספת הרשעת הנאשם בשתי עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובעבירת שיבוש מהלכי משפט. יש לזכור כי מלאכת קביעתו של מתחם עונש הולם אינה מלאכה טכנית-מתמטית, אלא מלאכת שקלול של מגוון נתונים, ולפיכך אין לגזור את המתחם מנתון בודד של כמות הסם שיוחסה לנאשם בהשוואה למוחמד כפי שביקש לעשות הסנגור בטיעונו.
12. בהתחשב בעקרון ההלימה, בערכים המוגנים ובעוצמת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין כלל העבירות בהן הורשע הנאשם שלפניי, נע מ-34 עד 60 חודשי מאסר בפועל. זאת לצד מתחם קנס הולם שמתחיל מסך של 10,000 ₪ ומעלה.
13. לא התבקשתי ואף לא מצאתי הצדקה לחרוג מהמתחם האמור לקולא משיקולי שיקום, או לחומרא משיקולי הגנה על שלום הציבור.
- גזירת העונש המתאים
14. בהתאם לסעיף 40יא לחוק העונשין, יש לבחון את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות:

לטובת הנאשם, שקלתי את הנתונים הבאים: (א) הנאשם הודה במעשים נושא כתב האישום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו. בכך חסך הנאשם את ניהול המשפט. נתון זה הוא בעל משמעות בנסיבות המקרה דנן, שכן התיק התאפיין בקשיים ראייתיים שהובילו לתיקונים משמעותיים ביחס לכתב האישום המקורי. (ב) הנאשם, יליד 1991 (כיום בן 33), הוא נשוי ואב ל-4 ילדים קטינים, אחת מהן עם 100% נכות (הוצג תיעוד). על רקע זה ניתן להניח כי מאסרו של הנאשם מאחורי סורג ובריה לא יהיה קל עבור בני משפחתו. (ג) הגם שלנאשם עבר פלילי ממין העניין (אליו אתייחס מיד), ראוי לציין כי משנת 2013 ועד התיק הנוכחי, הנאשם לא הורשע בפלילים. לדברי הסנגור, בשנים אלה מרשו התחתן, הביא לעולם ילדים והצליח לנהל אורח חיים נורמטיבי, עד להסתבכותו הנוכחית. (ד) הנאשם עצור בתיק דנן החל מיום 8.8.2023 ואילך, וכידוע תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר.

לחובת הנאשם, ניתן להצביע על הנסיבות כדלקמן: (א) לנאשם שלוש הרשעות קודמות שהתיישנו: שתי הרשעות שהתיישנו מבית משפט לנוער משנת 2008 ומשנת 2010 בגין עבירות אלימות ורכוש; והרשעה שלישית שהתיישנה מבית משפט מחוזי מרכז בגין עבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בגין נגזר על הנאשם בשעתו עונש של 40 חודשי מאסר בפועל. מכאן שהתיק הנוכחי אינו הפעם הראשונה בה הנאשם חוטא בעבירות סמים. במאמר מוסגר ולמען הסר ספק אבהיר כי בהתאם לפסיקתו של בית המשפט העליון, הערכאה הגוזרת את הדין רשאית להסתמך בשיקוליה על מידע בדבר הרשעות שהתיישנו. בהקשר זה נפסק כי: "משחזר המבקש לסורו וביצע עבירות במהלך תקופת ההתיישנות, לא ניתן לראות בו כמי שתקן את דרכיו, ועל כן מידע אודות עברו [שהתיישן] הוא רלוונטי לעניין השיקולים לעונש" (רע"פ 1808/10 זיכרמן נ' מדינת ישראל, פס' 5 (13.4.2010); עוד ראו: רע"פ 7997/12 עיני נ' מדינת ישראל, פס' ח' (12.11.2012); בש"פ 2850/14 מדינת ישראל נ' קרדיש, פס' י"ח (30.4.2014)). (ב) בהתאם להלכה הפסוקה, יש מקום להעביר מסר עונשי ברור כנגד העבירות בהן הורשע הנאשם לצורך הרתעת היחיד והרבים. (ג) משהנאשם לא עתר להזמנת תסקיר שירות מבחן לעונש על אף הזדמנות שניתנה לו לכך, אין לפניי תסקיר שמצביע על קיומו של אופק שיקומי.

15. מבחינת עקרון האחידות בענישה - מוחמד, שותפו של הנאשם לאישום הראשון, הורשע לפי הודאתו בשתי עבירות של סחר בסמים, עבירה אחת של עסקה אחרת בנשק, וכן שלוש עבירות של שהייה בלתי חוקית בישראל. למוחמד היו הרשעות קודמות בפלילים, אך הן לא היו בגין עבירות של סמים ונשק. בגין כלל העבירות בהן הורשע מוחמד נגזרו עליו 60 חודשי מאסר בפועל (ת"פ (מחוזי י-ם) 46267-08-23 הנ"ל, פס' 78). ודוק, הנאשם שלפניי הוא בעל עבר פלילי שהתיישן בעבירות סמים ממין העניין, אולם בניגוד למוחמד הוא לא הורשע בפרשה הנוכחית בעבירת נשק או בעבירות של שהייה לא חוקית בישראל. בהתחשב בכך ובהתחשב בנקודות שוני נוספות עליהן עמדתי בפס' 11 לעיל, מן הראוי שעונשו של הנאשם שלפניי יהיה נמוך ביחס לעונש שהושת של מוחמד.

16. באיזון בין השיקולים, אני רואה להעמיד את עונשו של הנאשם מעל הרף התחתון של המתחם אותו קבעתי לעיל, כך שייגזרו עליו 40 חודשי מאסר בפועל. זאת לצד מאסרים מותנים שצופים פני עתיד.

17. בכל הנוגע לבקשת המאשימה להטיל על הנאשם קנס כספי - באישום הראשון הנאשם קיבל לידיו באמצעות מוחמד את מלוא התמורה הכספית בסך ₪ 23,500 שהסוכן שילם עבור סם הקוקאין שנמכר לו. בנסיבות אלה, יש מקום לחייב את הנאשם בקנס כספי בשיעור ממשי כדי להעביר מסר ברור כי עיסוק בעבירות סמים אינו משתלם. בד בבד, בקביעת שיעור הקנס לקחתי בחשבון גם את שווי הרכוש שהוסכם שיחולט לטובת אוצר המדינה, וכן את טענת הסנגור למצב כלכלי מורכב של משפחת הנאשם (הגם שראוי לציין כי הטענה האחרונה לא גובתה באסמכתאות). במכלול הנסיבות, אני רואה לחייב את הנאשם בקנס כספי בסך של ₪ 15,000 לשישולם לשיעורין.
18. אשר לבקשת המאשימה להורות על פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם - סעיף 37א לפקודת הסמים מקנה סמכות לבית המשפט שגוזר את דינו של נאשם שביצע עבירת סמים, לפסול אותו מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה או רישיון רכב מיום גמר ריצוי עונש המאסר. במקרה דנן אין לפניי טענה לפיה הנאשם עשה שימוש ברישיון הנהיגה שלו לצורך ביצוע העבירות בהן הורשע. במכלול הנסיבות ובשים לב ליתר רכיבי העונש, אראה להימנע מפסילת רישיון הנהיגה בפועל, ואטיל עונש של פסילה מותנית (לכך שבמישור העקרוני ניתן לגזור עונש פסילה גם כשעבירת הסמים לא בוצעה באמצעות נהיגה ברכב, ראו: ע"פ 1859/02 מדינת ישראל נ' רחאל, פס' 18 (8.9.2004); ע"פ 4201/13 שרכס נ' מדינת ישראל, פס' 10 (29.5.2014)).
- הכרזת הנאשם כסוחר סמים וחילוט הרכוש שנתפס
19. המאשימה עתרה במסגרת כתב האישום המתוקן להכריז על הנאשם כסוחר סמים לפי סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים. עוד עתרה המאשימה להורות על חילוט פרטי רכוש מס' 1-8 שצוינו בעמ' 3 לכתב האישום המתוקן. בדיון הטיעונים לעונש הצדדים הודיעו על הסכמה ביניהם בסוגיות אלה. בהתאם להסכמת הצדדים, אני מכריזה על הנאשם כסוחר סמים, ומורה על חילוט פרטי רכוש מס' 1, 3, 4, 5, 6 ו-8 כפי שצוינו בעמ' 3 לכתב האישום המתוקן. פרטי רכוש מס' 2 ו-7 יושבו לנאשם כמבוקש וכמוסכם.
- סוף דבר
20. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:
- א. 40 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.
- ב. מאסר על תנאי של חודשיים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת סמים מסוג עוון (לרבות החזקת סם לצריכה עצמית), או עבירה של שיבוש מהלכי משפט.
- ג. מאסר על תנאי של 12 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירת סמים מסוג פשע.
- ד. קנס כספי בסך ₪ 15,000. הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 5.1.2025 ובכל 5 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.
- ה. פסילת רישיון נהיגה על תנאי של 6 חודשים למשך שלוש שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יבצע עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- ו. חילוט לטובת אוצר המדינה של הרכוש כדלקמן:
- (-) רכב מסוג סקודה אוקטביה לז 4494238 שבבעלות הנאשם.
 - (-) ₪ 19,350 שנתפסו מהנאשם.
 - (-) 600 דולר שנתפסו מהנאשם.
 - (-) 50 פאונד שנתפסו מהנאשם.
 - (-) 140 יורו שנתפסו מהנאשם.
 - (-) מכשיר טלפון נייד מסוג אייפון בצבע כהה ששייך לנאשם.
- כמוסכם בין הצדדים, יש להשיב לנאשם את רכב המרצדס GLI לז 6850555, וכן מכשיר טלפון נייד מסוג אייפון בצבע לבן.
- ז. ככל שנתפסו סמים יש לחלטם ו/או להשמידם.
- זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.
- ניתן היום, כ"ט תשרי תשפ"ה, 31 אוקטובר 2024, בנוכחות הצדדים.